A ÎNCEPUT NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ LA MONTREAL

AMBIANŢĂ FAVORABILĂ SPORTIVILOR ROMÂNI ÎN CAPITALA OLIMPIÀDEI DE VARĂ 1976

La Montreal a început numărătoarea inversă. Peste mai puţin de un an, purtătorul flăcării olimpice va pătrunde pe marele stadion, vestind începerea celei de a 21-a ediţii a Jocurilor de vară. Cum arată metropola canadiană în această ultimă şi hotărîtoare perioadă ?

Sportivii noştri care au participat la Montreal, la concursurile preolimpice, ne-au înfăţişat-o, pe scurt, la înapoiere.

Imaginea cea mai izbitoare o oferă imensul şantier pe care se înalţă viitorul Parc olimpic. Zi şi noapte, aici trudesc peste 1500 de muncitori, manevrînd diversele elemente prefabricate care prefigurează viitoarele instalaţii. Peste 60 de macarale — unele capabile să ridice piese de 450 de tone : record mondial, se pare ! — îşi întind braţele gigantice spre cer. Peisajul se schimbă de la o zi la alta şi această constatare dă senzaţia că pînă la sfîrşitul lunii septembrie lucrările de suprastructură exterioară vor fi încheiate. Lunile de iarnă vor permite executarea amenajărilor interioare (care au şi început la velodrom).

În imediata apropiere a Stadionului olimpic se zăresc bazele piramidale ale celor 4 blocuri ce vor forma Satul olimpic. Aci se construieşte în ritm de un etaj pe zi. În blocul numit A vor locui toate sportivele. **În cel intitulat B va fi găzduită delegaţia (masculină) a României, căreia i s-au rezervat apartamentele de la etajul 11** — o opţiune favorabilă, pentru că asigură linişte şi aer curat. De altfel, întregul Sat olimpic va beneficia de avantajul de a fi plasat în imediata vecinătate a Grădinii botanice, fără a mai vorbi de faptul că toate încăperile sînt dotate cu instalaţii de aer condiţionat.

Concomitent, s-a şi făcut recepţia pistei de apă — comună pentru canotaj şi caiac-canoe — situată în chiar centrul oraşului, paralel cu maestuosul fluviu Sf. Laurenţiu. Canalul artificial, cu acest adevărat „stadion nautic", are excepţionale virtuţi spectaculare, pentru că din larga tribună de pe mal se poate urmări orice cursă de la un cap la altul !

Deşi oarecum extracentral, centrul Claude Robillard este altă construcţie importantă (mai ales pentru handbaliştii noştri, care vor juca aci !). Aşezat într-un cartier de locuinţe lipsit de instalaţii sportive, noul centru, aflat în construcţie, are ca piesă principală o imensă clădire din armătură metalică, de aproximativ 2500 de tone, pe 5 nivele. Aci, la interior, vor putea fi practicate numeroase discipline sportive : atletism (pistă de 200 m cu 4 culoare), înot, gimnastică, lupte, box etc. Sala este însă în primul rînd rezervată turneului olimpic de handbal.

Iată, pe scurt, primele impresii cu care s-a întors de la Montreal delegaţia Comitetului Olimpic Român, care a însoţit grupul de sportivi români participanţi la „mini-Olimpiada" recentă. Aprecierea, la faţa locului, a stadiului lucrărilor pregătitoare a fost utilă, mai ales într-o perioadă în care înfăptuirea întocmai a planului de construcţie era uneori pusă la îndoială. Delegaţia română a constatat că lucrările sînt într-o fază înaintată.

Imnul României a răsunat de cinci ori

Întrecerile preolimpice de la Montreal aveau menirea să testeze, pe de o parte, **capacitatea organizatorică** şi, pe de alta, **nivelul „febrei olimpice"** la publicul local. Din observaţiile delegaţiei noastre reiese că organizarea a întrecut aşteptările. **Comitetul de organizare a Jocurilor Olimpice** (COJO) pare să fie stăpîn pe toate problemele rămase în suspensie.

Spectatorii din Montreal, mai obişnuiţi cu manifestările sportive profesioniste (basebal, golf, fotbal american, hochei pe gheaţă), dovedesc totuşi **interes pentru disciplinele sportive olimpice şi o mereu crescîndă sete de a cunoaşte mai îndeaproape pe sportivii celebri ai acestor ramuri.** Este, de altfel semnificativ faptul că **toate biletele pentru Olimpiadă, rezervate populaţiei locale, au şi fost vîndute !** Fair şi corect în exprimarea admiraţiei faţă de performanţe, **publicul canadian a îmbrăţişat cu căldură pe sportivii români.** În sala Forum, cu 17.000 de locuri, privitorii sînt aşezaţi foarte aproape de scena sportivă, astfel că ei au putut aprecia bine evoluţiile gimnastelor **Nadia Comăneci şi Teodora Ungureanu.** De asemenea, cei 7000 de spectatori, care au făcut neîncăpătoare tribunele stadionului din parcul Kent, **au** aplaudat victoriile româneşti — şi îndeosebi maniera în care au fost obţinute de către **Mariana Suman, Natalia Andrei şi Gheorghe Cefan.**

În această ambianţă favorabilă, este o mîndrie pentru noi faptul că **drapelul românesc a fost înălţat pe catarge de 14 ori, iar imnul ţării noastre a răsunat la Montreal de 5 ori !**

Contribuţie la iniţierea publicului

La opera de atragere a publicului local spre sporturile olimpice — cu toate valenţele lor spectaculare —, sportivii români au contribuit din plin, în primul rînd prin comportarea lor frumoasă şi **performanţele de înaltă ţinută** sau valoare, iar pe de alta prin interesul cu care au fost urmăriţi de reprezentanţii opiniei publice canadiene, de ziarişti şi comentatori de radio şi televiziune.

În largile rubrici sportive ale presei cotidiene din Montreal — cu spaţii foarte mari consacrate în proporţie de 90% vedetelor profesioniste — campioana de gimnastică a Europei şi-a găsit loc pe pagini întregi, cu imense fotografii şi sub titluri dintre cele mai pitoreşti : **„Comăneci — superbă", „A opta minune a lumii, o fetiţă de 13 ani"** (în ziarul de limbă franceză **„Montreal—Matin"**) sau **„Zîna sportului românesc"** (în cotidianul de limbă engleză **„The Gazette"**). Să mai amintim că în materie de poliglotism micuţele noastre gimnaste s-au descurcat destul de bine — şi în franceză, şi în engleză — atunci cînd a fost vorba (şi a fost în trei rînduri) să răspundă întrebărilor comentatorilor posturilor de televiziune.

O interesantă apreciere face **Doug Gilbert,** în **„The Gazette",** atunci cînd — atacînd tema precocităţii în sport — face o distincţie netă : **„Una e să fii recordmană a lumii la 13 ani la înot şi cu totul altceva la gimnastică, unde munca tehnică este mult mai variată şi mai amplă, producîndu-ţi uimire cînd o priveşti mai de aproape".** Această constatare confirmă o stare de fapt : faţă de înot, unde mişcarea unui stil este singulară şi rămîne pentru totdeauna aceeaşi, în gimnastică, dimpotrivă, mişcările sînt variate prin însăşi existenţa a 4 aparate, iar executantul — întocmai actorului pe scenă — trebuie să producă mereu alte exerciţii (şi obligatorii, şi liber alese) ! Iată un compliment meritat pentru precocitatea campioanei noastre şi a partenerelor ei de echipă.

Principalele interviuri şi reportaje au înfăţişat elogios nu numai comportarea şi valoarea sportivilor noştri, ci şi dezvoltarea de ansamblu a educaţiei fizice şi mişcării sportive din ţara noastră.

Acelaşi **„The Gazette"** scrie : **„Românii au ajuns în ultima vreme la înalt nivel olimpic. Comportarea atleţilor şi gimnaştilor lor este un indiciu. Vara viitoare, ei vor realiza probabil cea mai bună performanţă a lor la Jocurile Olimpice. La München, au obţinut 3 medalii de aur, 6 de argint şi 7 de bronz. Ei vor culege mult mai multe, aici, la Montreal".** Autorul articolului, apreciind valoarea reală a sportului nostru, forţa sa demonstrată mai ales în anii 1974—1975, nu face decît să intuiască înseşi aspiraţiile sportivilor noştri, dornici de rezultate cît mai bune la viitoarea Olimpiadă.

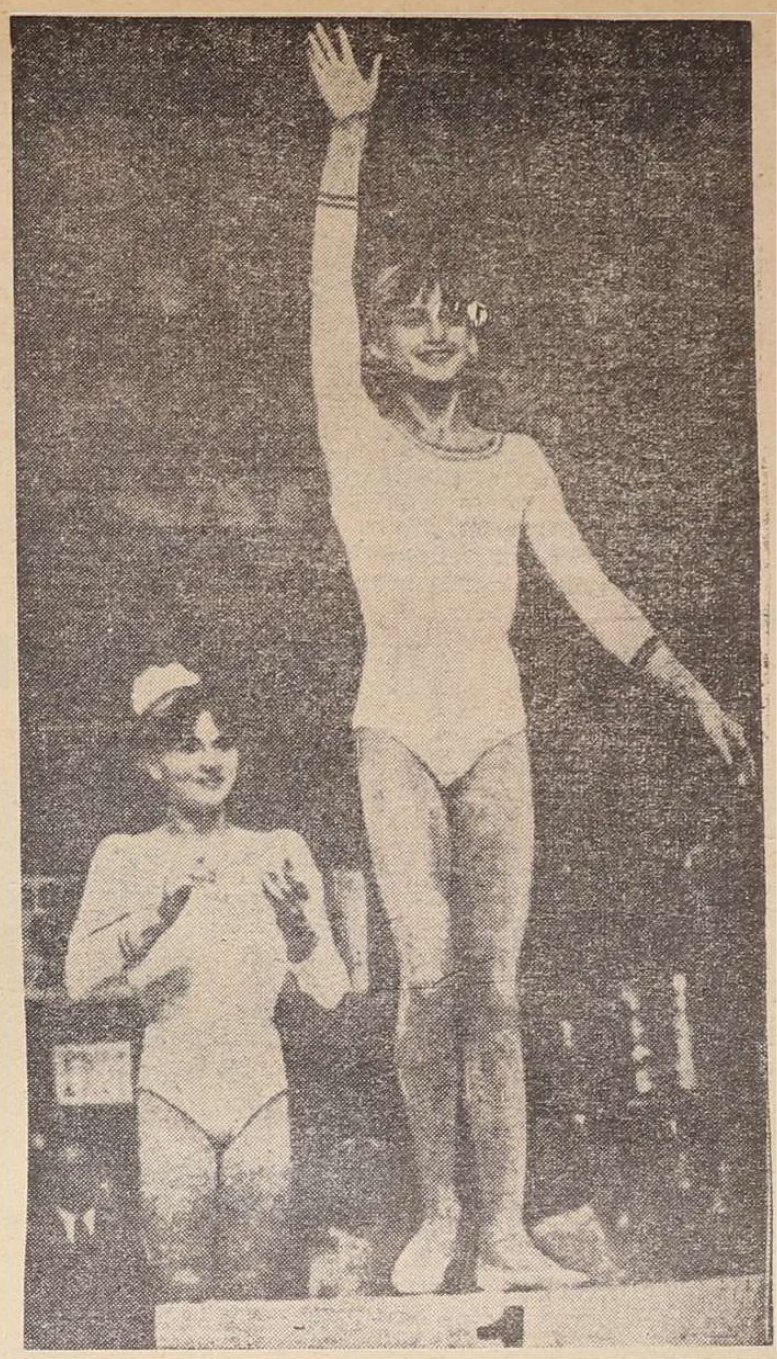

„MONTREAL-MATIN" publică această fotografie cu următoarea explicaţie : *„Sus, pe podium, romînca Nadia Comăneci salută mulţimea pe care a cucerit-o. Pe locul 3, Teodora Ungureanu se bucură de triumful compatrioatei ei"*

Preşedintele C.O.J.O., Roger Rousseau (la mijloc), oferă delegaţilor români, Emil Ghibu (în stînga) şi Valentin Constandache, drapelul Jocurilor Olimpice de la Montreal 1976

Studiu necesar pentru modelarea pregătirii candidaţilor noştri

Delegaţia noastră, condusă de **Emil Ghibu,** secretar al C.N.E.F.S. şi secretar general al Comitetului Olimpic Român, însoţită în timpul vizitei de ataşatul olimpic **Nicolae Deaconu,** din cadrul reprezentanţei economice române la Montreal, a desfăşurat o acţiune susţinută pentru stabilirea unor legături de lucru cu şefii principalelor sectoare ale Comitetului de organizare (COJO).

Delegaţia română a avut o întîlnire cu preşedintele COJO, **Roger Rousseau,** cu care a făcut un util schimb de păreri asupra organizării Jocurilor Olimpice, asupra activităţilor de educaţie fizică şi sport din România şi Canada, asupra relaţiilor sportive dintre cele două ţări. În cursul acestei întrevederi, **Roger Rousseau a oferit Comitetului Olimpic Român drapelul Jocurilor Olimpice de la Montreal 1976, care va fi înălţat la locurile de antrenament ale candidaţilor olimpici români,** pînă la plecarea spre oraşul—gazdă a Jocurilor.

Studiindu-se condiţiile de adaptare a sportivilor noştri la un fus orar nou, la ambianţa climatică variată (căldură acceptabilă, dar cu schimbări bruşte de temperatură, cu umiditate mare, cu averse rapide şi uneori vînt), s-a constatat că va fi nevoie de o perioadă de familiarizare înainte de concurs.

Analiza bazelor sportive pe care se vor disputa întrecerile olimpice, a caracteristicilor lor principale (suprafaţă de joc, microclimat, aparaturi folosite, dimensiuni, luminozitate, distanţa faţă de Satul olimpic etc) a permis tragerea unor concluzii care vor folosi la **modelarea corespunzătoare a pregătirii candidaţilor noştri.** De pildă, pista atletică pentru alergări, făcută din tartan de tipul „3 M" (Minnesotta), li s-a părut atleţilor noştri — şi nu numai lor — cea mai rapidă şi mai odihnitoare dintre toate suprafeţele de material sintetic pe care le-au întîlnit pînă atunci. Dovadă sînt şi rezultatele de certă valoare internaţională pe care le-au realizat cu prilejul concursului preolimpic de la Montreal. După cum s-a aflat, acelaşi tartan — de culoare roşie pe culoarele de alergare şi bej la pistele de elan — va fi utilizat şi la marele Stadion olimpic aflat în construcţie.

Mai sînt doar 11 luni pînă la inaugurarea Jocurilor Olimpice de vară şi considerăm că recenta vizită a delegaţiei sportive române — care va fi urmată de una a grupului de canoişti şi caiacişti — s-a dovedit deplin folositoare.

Victor BĂNCIULESCU

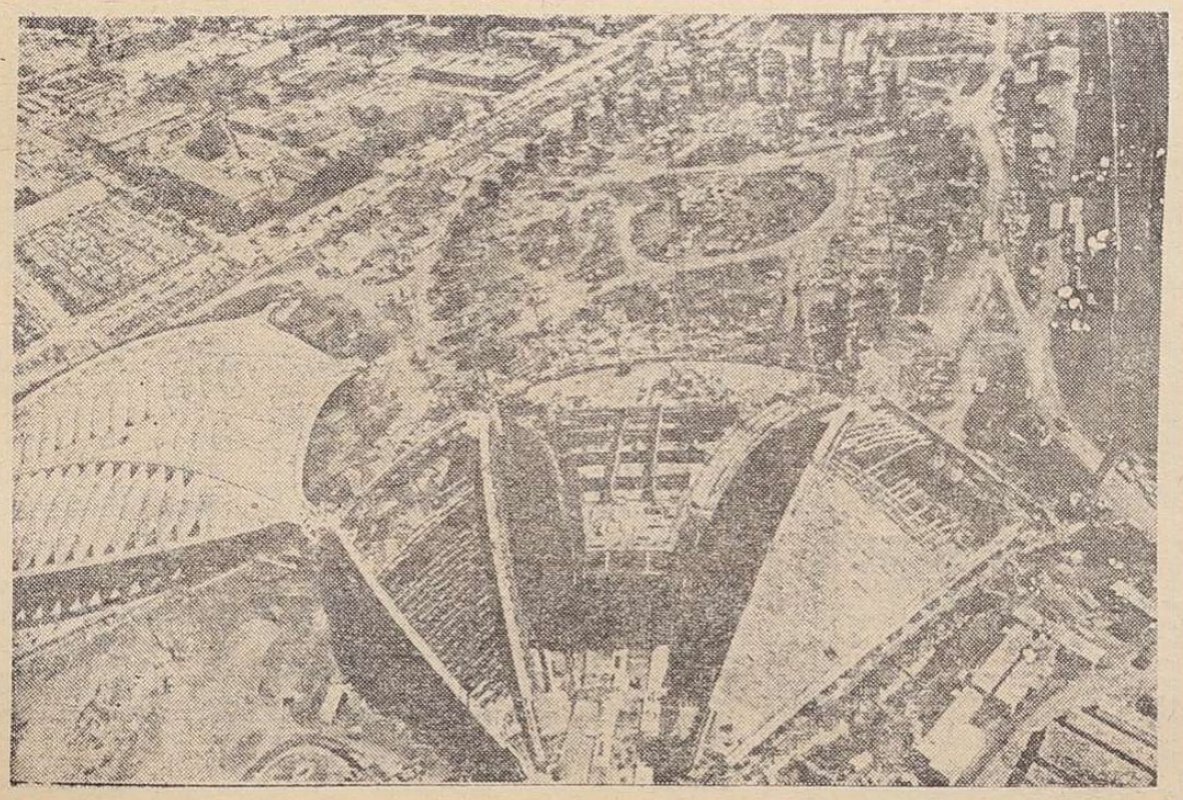

Vedere generală aeriană a Parcului olimpic, în plină construcţie. În stînga — velodromul ; în faţă — acoperişul piscinei ; iar în fund — pilonii, dispuşi în oval, pe care se va sprijini marele stadion olimpic